

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ इत्यश्वमेधिकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावंदीपेद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ प्रासंगिकीकथासमाप्यपरमप्रकृतमश्वमेधमनुवर्तय

विबुधानांगतोलोकानक्षयानात्मनिर्जितान् ॥ नसशोच्यस्त्वयावीरोनचान्यैः कुरुभिस्तथा ॥ १७ ॥ एवंपितामहेनोक्तो धर्मात्मा सधनं जयः ॥ त्यक्त्वा शोकं
महाराज हृष्टरूपो भवत्तदा ॥ १८ ॥ पितापितवधर्मज्ञगर्भे तस्मिन्महामते ॥ अवर्धत यथाकामं शुक्लपक्षे यथाशशी ॥ १९ ॥ ततः संचोदयामास व्यासो धर्मात्म
जं नृपं ॥ अश्वमेधं प्रति तदा ततः सौतर्हितो भवत् ॥ २० ॥ धर्मराजोपि मेधावी श्रुत्वा व्यासस्य तद्वचः ॥ वित्तस्यानयने तात चकार गमने मतिं ॥ २१ ॥ इति श्री
महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि वासुदेव सात्वने द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ जनमेजय उवाच श्रुत्वैतद्वचनं ब्र
ह्मन् व्यासेनोक्तं महात्मना ॥ अश्वमेधं प्रति तदा किं भूयः प्रचकार ह ॥ १ ॥ रत्नं च यन्मरुत्तेन निहितं वसुधातले ॥ तदवाप कथं चेति तन्मे ब्रूहि द्विजोत्तम ॥ २ ॥ वैशं
पायन उवाच श्रुत्वा द्वैपायनवचो धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ भ्रातृन्सर्वान्समानाय्य काले वचनमब्रवीत् ॥ ३ ॥ अर्जुनं भीमसेनं च माद्रीपुत्रौ यमावपि ॥ श्रुतं वो वच
नं वीराः सौहृदाद्यन्महात्मना ॥ ४ ॥ कुरूणां हितकामेन प्रोक्तं कृष्णेन धीमता ॥ तपोवद्देन महता सुहृदां भूतिमिच्छता ॥ ५ ॥ गुरुणा धर्मशीलेन व्यासेनाद्भुतकर्म
णा ॥ भीष्मेण च महाप्राज्ञगोविंदेन च धीमता ॥ ६ ॥ संस्मृत्य तदहं सम्यक्कर्तुमिच्छामि पांडवाः ॥ आयत्यां च तदा त्वेव सर्वेषां तद्धिनो हितं ॥ ७ ॥ अनुबन्धे च कल्याणं
यद्वचो ब्रह्मवादिनः ॥ इयं हि वसुधा सर्वा क्षीणरत्ना कुरूद्वहाः ॥ ८ ॥ तच्चाचष्ट तदा व्यासो मरुत्तस्य धनं नृपाः ॥ यद्येतद्बोद्धुमंतं मन्यध्वं वा क्षमं यदि ॥ ९ ॥ तथा य
थाह धर्मेण कथं वा भीममन्यसे ॥ इत्युक्तवाक्येनृपतौ तदा कुरुकुलोद्वह ॥ १० ॥ भीमसेनो नृपश्रेष्ठं प्रांजलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ रोचते मे महाबाहो यदिदं भाषितं त्वया
॥ ११ ॥ व्यासाख्यातस्य वित्तस्य समुपानयनं प्रति ॥ यदितत्प्राप्नुयामेह धनमाविक्षितं प्रभो ॥ १२ ॥ कृतमेव महाराज भवेदिति मतिर्मम ॥ तेवयं प्रणिपातेन गि
रीशस्य महात्मनः ॥ १३ ॥ तदानयामभद्रं ते समभ्यर्च्य कपर्दिनं ॥ तद्वित्तं देवदेवेशं तस्यैवानुचरांश्च तान् ॥ १४ ॥ प्रसाद्यार्थमवाप्स्यामो नूनं वाग्बुद्धिकर्मभिः
रक्षंते ये च तद्रव्यं किन्नरा रौद्रदर्शनाः ॥ १५ ॥ ते च वश्या भविष्यंति प्रसन्ने वृषभध्वजे ॥ श्रुत्वैवं वदतस्तस्य वाक्यं भीमस्य भारत ॥ १६ ॥ प्रीतो धर्मात्मजो राजा बभू
वातीव भारत ॥ अर्जुनप्रमुखाश्चापितथेत्येवाब्रुवन्वचः ॥ १७ ॥

तिजनमेजयप्रश्नमुखेन श्रुत्वैतद्वचनं ब्रह्मन् नित्यादिना ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ आविक्षितं अविक्षितः पुत्र आविक्षितो मरुत्तस्तस्येदमाविक्षितं ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥